

[Stats- og Landbrugsministeren.]
Nøjagtigheden af de Summer, som jeg maatte komme til at anføre.

I Korthed forholder det sig med denne Sag saaledes, at der i sin Tid af Finansministeriet blev udlaant et Beløb, der i alt Fald meget nær var $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., til Anskaffelse af 2 Trawlere for et Aktieselskab paa Færøerne. Den Virksomhed, som disse Trawlere har haft, har imidlertid været forbundet med meget store Tab, og paa et givet Tidspunkt forelaa der Andragende om baade Slettelse af Gælden og Ydelse af yderligere Tilskud for at dække den Gæld, som Selskabet havde paadraget sig, derunder, saa vidt jeg har forstaaet, ogsaa Hyre til Mandskabet. Da det var meget store Beløb, man ønskede, maatte Finansministeriet stille sig afvisende, efter at det havde set det Regnskab og den Status, som Selskabet opstillede. Sagen udviklede sig da saaledes, at Selskabet maatte træde i Likvidation, og det var da herunder i Statens Interesse, at det Tab, som Staten nødvendigvis maatte lide, kunde blive saa ringe som muligt. Det viste sig da, at der paa Færøerne ingen Købere var til Trawlerne, og de Tilbud, der kom hervedefra, var af en saadan Beskaffenhed, at det var ganske øjensynligt, at man ønskede at benytte sig af den Nøds-tilstand, der var til Stede; de Summer, der tilbødes, var ganske utilfredsstillende. Selskabet traadte altsaa i Likvidation, og det blev da de oprindelige Sælgere af Trawlerne, som, saa vidt mig bekendt — men jeg tager altsaa alt Forbehold, fordi jeg ikke har faaet nøjagtige Oplysninger — havde en 2den Prioritet i Trawlerne, der overtog dem og gik ind paa at dække Statens Laan med en vis Part; jeg tror, det var omkring 100 000 Kr., saaledes at Statens endelige Tab paa dette Foretagende blev, ikke just 150 000 Kr., men vistnok ca. 130 000 Kr. Jeg tror ikke, det vilde have været rigtigt, om den danske Stat, der altsaa maatte lide et meget stort Tab paa dette Foretagende paa Fiskeriets Omraade, havde sagt: Nu skal de Skibe blive her i Landet, uanset om der er virkelige Købere til dem, Købere, der vil betale noget i Retning af, hvad Skibene er værd. Der maa ogsaa være et finansielt Hensyn at tage, saaledes at Staten i nogen Maade søger at faa saa stor Dækning som muligt. Det er jo ikke saaledes, at

der her i Verden er et begrænset Antal Trawlere; hvis man senere ønsker at anskaffe sig Trawlere, kan de nok skaffes igen udefra.

Naar jeg nu har omtalt dette Spørgsmaal, vil jeg gerne derfra gaa over til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede mig, nemlig om Staten nu igen vil gaa i Gang med at etablere et mere søgaaende Havfiskeri oppe fra Færøerne. Jeg har allerede i forrige Rigsdags-samling paa Foranledning af ærede Medlemmer udtalt, at Regeringen vilde stille sig imødekommande overfor Henvendelser, der kom fra Færøerne selv, og jeg maa sige, at jeg venter en saadan Henvendelse fra Færøernes Lagting om dette Spørgsmaal. Men jeg finder Anledning til, netop efter Udfaldet af dette Forsøg med et stort Statslaan til et Selskab, der anskaffer to Fisketrawlere, og de store Tab, Staten har lidt, at advare noget imod, at Staten her gaar for stærkt frem. Jeg er stadig villig til at erkende, at Staten kan have en Forpligtelse her, men det maa være saaledes, at vi gaar frem i det rigtige Tempo, og at vi har dog nogenlunde Sikkerhed for, hvad det er, Pengene bliver anvendt til, at det ikke bliver blot til det ene Tab efter det andet, til liden Nytte og liden Opmuntring og Styrkelse for dem, der interesserer sig for at etablere et søgaaende Havfiskeri. En vis Varsomhed tror jeg der er Anledning til at vise, hvad netop dette Eksempel bærer Vidnesbyrd om.

Jeg skal dernæst overfor det ærede Medlem Hr. Schmidt, der igen omtalte denne Fisker, der havde Vanskelighed ved at faa Vejret til sit Hus, gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem mente, at vi skulde gøre det samme, som den preussiske Regering havde gjort, saa forundrer denne Udtalelse mig, fordi mine Bemærkninger forrige Gang, da jeg havde Ordet, viser, at vi netop nøjagtig har gjort det samme, som var sket overfor denne Mand under det tyske Styre. Det ærede Medlem sagde, at den preussiske Regering saa paa Sagen. Det har formentlig ikke været Regeringen selv, der har set paa Sagen, men de preussiske Myndigheder. Men ganske det samme er Tilfældet her, idet det danske Amtsraad har set paa Sagen og har anvist den paa-gældende Mand to Muligheder at vælge imellem, hvoraf den ene netop var den, han